

Били сполох Чорнобильські ДЗВОНИ

26 квітня День пам'яті чорнобильської
трагедії

Інформаційні матеріали до річниці аварії на Чорнобильській АЕС

26 квітня 1986 року – день найбільшої в історії людства техногенної катастрофи.

Під час експерименту на 4-му реакторі Чорнобильської атомної електростанції сталися два вибухи. В атмосферу Землі вирвалася хмара радіоактивного пилу.

Вітер поніс на північний захід небезпечні радіоактивні ізотопи, які осідали на землю, проникали у воду. За числом потерпілих від аварії Україна займає перше місце серед колишніх республік Радянського Союзу. На долю Білорусі припало близько 60% шкідливих викидів. Від радіаційного забруднення сильно постраждала також і Росія. Потужний циклон проніс радіоактивні речовини територіями Литви, Латвії, Польщі, Швеції, Норвегії, Австрії, Фінляндії, Великої Британії, а пізніше – Німеччини, Нідерландів, Бельгії.

Понад 30 років минуло з моменту аварії на Чорнобильській АЕС, але її наслідки залишаються предметом обговорення світової наукової спільноти. За визначенням UNSCEAR і ВООЗ, Чорнобильська катастрофа віднесена до аварій ядерних об'єктів найвищого рівня. Історики ж наголошують на політичній відповідальності комуністичного режиму, який заради ідеологічних інтересів

поставив під загрозу життя і здоров'я мільйонів громадян. Через недосконалість конструкції, порушення технології будівництва, використання неякісних будівельних матеріалів, численні міні-катастрофи подібна техногенна катастрофа в СРСР не могла не статися. Злочинні дії влади щодо приховування інформації з одного боку поглибили непоправні негативні наслідки аварії, а з іншого – спричинили активізацію національно-демократичного руху, що в кінцевому підсумку привело до розпаду СРСР. Приховування інформації владою спричинили активізацію екологічного і національно-демократичного руху.

Чорнобильська катастрофа в цифрах і датах

- 1977 року запустили перший блок Чорнобильської АЕС.
- 2 роки пропрацював четвертий енергоблок ЧАЕС – на повну потужність його запустили 1984 року. Це був “наймолодший” і найсучасніший реактор.
- 2 дні світ нічого не знав про вибух.
- 30 співробітників АЕС загинули внаслідок вибуху або гострої променевої хвороби протягом кількох місяців з моменту аварії.
- 500 тисяч людей померли від радіації, за оцінками незалежних експертів.
- 8,5 мільйонів жителів України, Білорусі, Росії в найближчі дні після аварії отримали значні дози опромінення.
- 90 784 особи було евакуйовано з 81-го населеного пункту України до кінця літа 1986 року.
- Понад 600 тисяч осіб стали ліквідаторами аварії – боролися з вогнем і розчищали завали.
- 2293 українських міст і селищ із населенням приблизно 2,6 мільйона людей забруднено радіоактивними нуклідами.
- 200 тисяч квадратних кілометрів – на таку територію поширилася дія радіації. Із них 52 тисячі квадратних кілометрів – сільськогосподарські землі.
- 10 днів – з 26 квітня до 6 травня – тривав викид активності із пошкодженого реактора на рівні десятків мільйонів кюрі на добу, після чого знизився у тисячі разів. Фахівці називають цей період активною стадією аварії.
- 11 тонн ядерного палива було викинуто в атмосферу внаслідок аварії на 4-му енергоблоці Чорнобильської АЕС.

400 видів тварин, птахів і риб, 1200 видів флори продовжують існувати в “зоні відчуження”, де через істотне та катастрофічне забруднення повітря, ґрунтів і вод заборонено проживати людям. 26 квітня–жовтень 1986 року Чорнобильська АЕС не працювала. У жовтні 1986-го 1-й і 2-й енергоблоки було знову введено в експлуатацію; у грудні 1987 року відновив роботу 3-й. 4-й енергоблок не запрацював.

1991 рік – на 2-му енергоблоці сталася пожежа, внаслідок якої була заблокована робота цього реактора.

Грудень 1995 року – підписання меморандуму між Україною та країнами “Великої сімки” і Комісією Європейського Союзу, відповідно до якого почалася підготовка програми повного закриття станції.

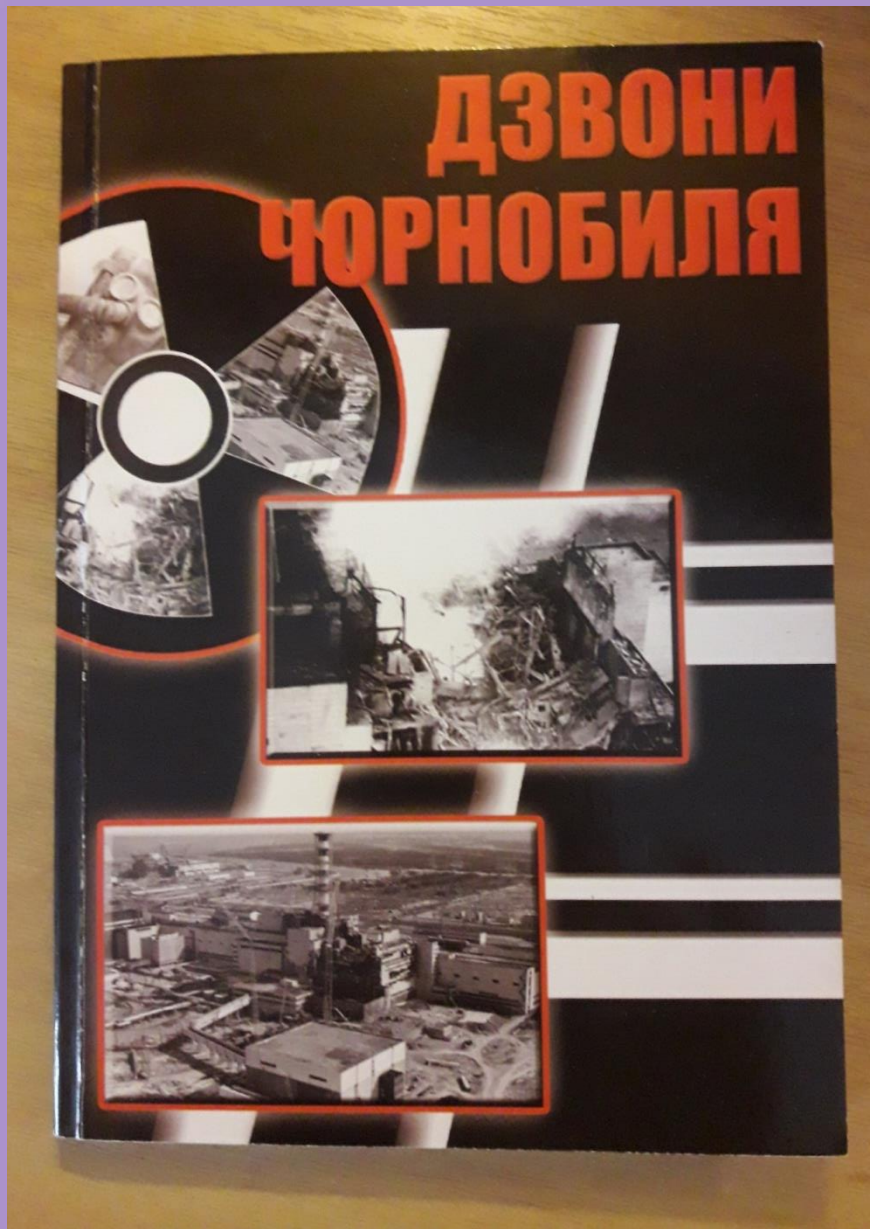
15 грудня 2000 року – Чорнобильську атомну електростанцію зупинено повністю.

Вересень 2010-го – закладка фундаменту під новий саркофаг над зруйнованим 4-м енергоблоком, у квітні 2012-го стартувало будівництво арки, що мала накрити “Укриття”, у жовтні 2011 року на майданчику комплексу “Вектор” почалося будівництво Централізованого сховища відпрацьованих джерел іонізуючого випромінювання.

29 листопада 2016 року завершили насування арки над 4-м енергоблоком.

Український інститут національної пам’яті.

**Дві книги про чорнобильську трагедію,
які варті уваги та зберігаються у
бібліотеці інституту**

Дзвони Чорнобиля / упоряд. : Н. Уманців, Н. Мартинець. – Івано-Франківськ : Обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, 2007. – 132 с. : іл.

До збірки увійшли кращі твори учнівської та студентської молоді – учасників конкурсу, присвяченого 20-й річниці Чорнобильської трагедії . Книга гідна того, щоб її популяризувати і не забувати, вона містить поетичні і прозові твори з названої теми.

Декілька віршів з книги

Оксана Уманців

*Студентка 1 курсу групи БД-7
Івано-Франківського комерційного технікуму*

Чорнобильський дзвін

Життя прожить – не поле перейти,
І що посієш, те і будеш мати.
І жити в цьому світі без мети –
То просто тліти, тліти та згорати.
Вони жили... Була тоді весна.
Хотілося радіти і співати,
Та раптом обірвалася струна,
Бо так розпорядився «мирний атом».
Сім'я і мати, батько, діти,
І дім, а біля дому - сад...
Вмить змушені все залишити,
Вмить світ перетворився в ад.
Лишився дім покинутий, пустий,
Роками квіти не цвітуть в саду,
Не чути сміх щасливої дитини,
І гине біла птаха нальоту...
Не всі зазнали, слава Богу, горя,
Але болить душа за всіх людей.
А як живеться їм, скажіть, сьогодні,
Батькам тим всім, що втратили дітей?
А дітям тим, що їх родив Чорнобиль,
Що кожний новий день «дарує» їм?..
В відлунні років чуємо сьогодні
Чорнобильський страшний зловісний дзвін...

Іван Романюк

Студент групи БО-12

Прикарпатського лісогосподарського коледжу

Чорнобиль Чорнобиль, біда всього світу
Для нас він приніс на віки
Хвороби, нещастя і свіжі могили,
Отруєні річки, луги.

Ще довго відлунням він буде гриміти,
Вбивати невинні серця,
І демоном смерті над нами жевріти,
Палити надій майбуття.

І сльози дітей, материнські сльози
Не раз на Чорнобиль впадуть.

І навіяти ще народ наш хворіє:

Уроки Чорнобиля кличуть у путь.
Борімось, не втратьмо надії і віри!
Молімо Марію Святу!
Спасім Україну, зелену, красиву,
Багатую мову, пісенну красу!

Світлана Фіцак

Учениця 10 класу

Долинського природничо-математичного ліцею

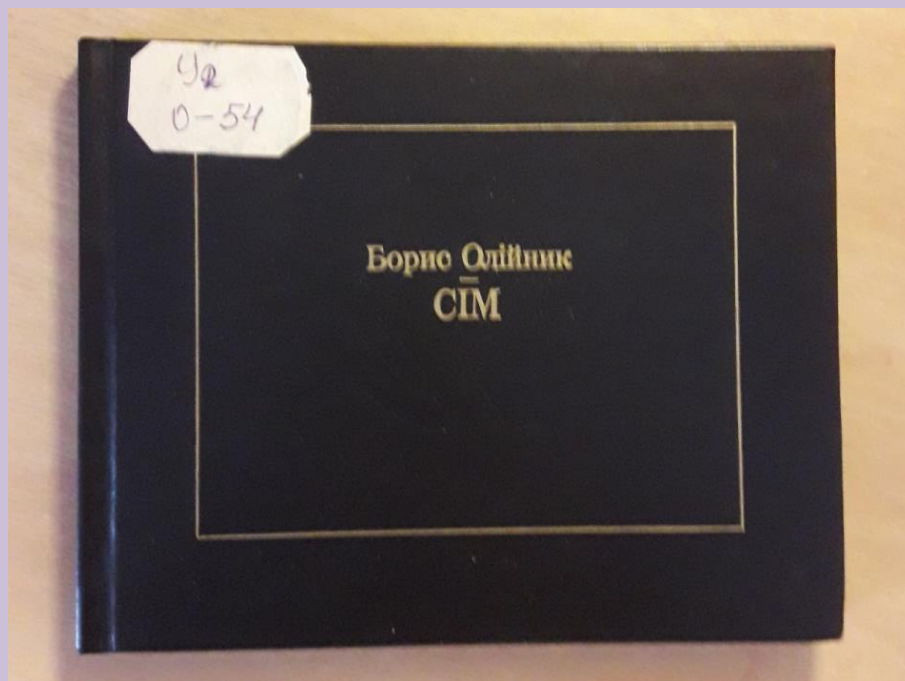
Чорнобилю! Рекучий болю мій...

Вже і дочка – красуня наречена,
Та мати сльози стримує. Чому?
Все поглядає на портрет, й глибока рана
Знов повертає в прокляту весну.

В ту ніч пішов її коханий й не вернувся,
Зі смертю чорною реактора зіткнувся.
Весна-провісниця його не врятувала,
Хоч і колись їм щастя обіцяла.
Вона, Надія, перестала б жити,
Але життям повинна дорожити:
її дочка – це порятунок долі,
Хоч і гірчить полин на «мертвім полі».
«Чорнобилю! Пекучий болю мій!2

Дочка і я – життя струна.
Знов до Чорнобиля нас привела весна.
Тут залишились біль і туга, -
І пам'ять батька, як «безсмертна смуга».

Мати сумує, бо дочка її
Сьогодні наречена для весни.
З букетом полину, замість троянд в руках,
Вступає на новий незнаний шлях.
Мати стоїть і фотографію стискає.
«Володю, хто нашу доньку привітає?
Прийди! Чому тебе немає?!»
І знову, й знову болісно ридає.

Олійник Б. Сім : поема / Борис Олійник; худож. В.А. Радько. – К.: Радянський письменник, 1988. -91 с.: іл.

Поема лауреата Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка присвячена пам'яті і подвигу шести чорнобильських пожежників-героїв та кінорежисера Володимира Шевченка, який знімав фільм у Прип'яті про єдинокорство людей з атомною стихією. Поет веде мову про найпекучіші проблеми буття нашого суспільства й людей, про минуле та майбутнє всього роду людського

Книга оздоблена графічними малюнками

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب

Бібліотека ОІППО

травень, 2022 р.